

Claudia LIPAN

Capra cu trei iezi

Nu credeam că se mai putea spune ceva despre povestea asta... Și totuși, pofta de râs a prichindeilor, care mă urmăreau cu coada ochiului, m-a convins că lumea basmului nu este o simplă utopie. Există un fir de adevăr în fiecare personaj care le ajută să converseze la nesfârșit cu sufletul copilului. Și îl deschide, și se cuibărește în el cu legile lui inconfundabile, fără să-l păcălească. Poate că am trișat de data asta. Pentru că stând acolo, pe scaunul acela mic din sala Teatrului Țândărică, am simțit că sunt păcălită de ideile regizorului Gabriel Apostol. Care a „citit” cu farmec și umor în fața publicului basmul lui Creangă. Și cum să nu îți deschidă sufletul iezi (Liliana Gavrilesco, Mariana Zaharia, Claudiu Iordan) unei capre care dau raportul pentru tot ce se întâmplă în căsuța lor, creionată în linii simple de Cristina Pepino... lubăreți și buclucași (așa cum le stă bine copiilor!), ei aleg ludicul pentru orice situație grea în fața căreia sunt puși. Teama de dușmanul cel mai aprig devine, astfel, un joc de-a ascunselea cu îndemnul „unu, doi, trei, lupii după ei”. Promisiunile față de cei mari sunt încălcate cu vinovăția rușinoasă a copilului. Dar pentru a-și răscumpăra greșeala, copilul este (pentru o perioadă de timp) ascultător. Iezi caprei se apucă, de pildă, să-și citească lecțiile în engleză și rusă. Cum să nu-ți deschidă sufletul îndemnul unei mame (Ioana Chelaru), cântecul ei de leagăn – cel mai frumos din lume – jalea copiilor răpiți din grija pentru ei, bucuria revederii lor... Cum să nu-ți deschidă sufletul un lup cu ochi sticloși (Cristi Miteșcu) care încurcă uneori semnalul de la ușă, rectificat imediat de câteva glasuri pițigăiate din sală... De supărare, lupul e cam „negru-n cerul gurii”, constată un ied care-i cercetează atent colții sub suspinele îngrijorate ale sălii. Nănașu' e plin de idei, se scarpină între degete cu lingura pe care o învârte în farfurie la ospățul cel din urmă. Atunci când întrece măsura e apostrof de un prichindel supărat care iese din anonimul cu câte o explicație: „Te bat, măi lupule, dacă le faci ceva!”. Cum să nu-ți deschidă sufletul un potcovar de

Scenă din spectacolul
Capra cu trei iezi

mahala (Claudiu Iordan), slăbănog, cu limba ascuțită, lingușitor în ceea ce privește încrederea clienților, un mic „afacerist” care drege, la o adică, și glasuri...

Au deschis sufletele actorii de la Teatrul Țândărică așa cum numai ei știu să o facă. Au fost ajutați și de Cristian Pepino care a scris scenariul, și de Ilinca Marin care a pictat decorul, și de Ioana Costache care i-a îmbrăcat. Nu credeam că se mai putea spune ceva despre poveste; recunosc, am fost păcălită. Am tras și eu cu coada ochiului la prichindelul din dreapta mea, am bufnit în râs când a căzut nănașu-n foc, am fost păcălită, ce mai... Dar în drum spre casă, mi-am dat seama ce sarcină grea au avut cei care pot face asta!

Teatrul Țândărică – Capra cu trei iezi de Ion Creangă.
Regia: Gabriel Apostol. **Scenariul:** Cristian Pepino.
Scenografia: Cristina Pepino. **Asistent scenograf:** Mirela Tofan. **Muzica:** Dan Bălan. **Costume:** Ioana Costache. **Cu:** Ioana Chelaru, Cristi Miteșcu, Valeriu Simeon, Liliana Gavrilesco, Mariana Zaharia, Claudiu Iordan.